

Les 23.

“Dood”

I. Drie betekenissen van “Dood”.

1. De Lichamelijke dood

De mens is een schepsel met een **lichaam, ziel en geest**. Dit in tegenstelling met een dier dat een zielswezen is, lichaam en ziel. De mens heeft een geest ontvangen bij de schepping en het is deze geest die ons mens zijn bepaald, en de mogelijkheid schenkt om voor het goede of het slechte te kiezen. De lichamelijke dood van de mens betekent óók dat er op **dat moment een scheiding plaats vindt** tussen lichaam, ziel en geest.

2 Kor. 5:1-8 “Want wij weten, dat, indien **de aardse tent**, waarin wij wonen, **wordt afgebroken**, wij een gebouw van God hebben, in de hemelen, niet met handen gemaakt, een eeuwig huis. Want hierom zuchten wij: wij haken ernaar met onze woonstede uit de hemel **overkleed te worden**, als wij maar bekleed, en niet naakt, zullen bevonden worden. Want wij, die nog in een tent wonen, zuchten bezwaard, omdat wij niet ontkleed, doch overkleed willen worden, opdat het sterfelijke door het leven worde verslonden. God is het, die ons **juist dáártoe bereid** heeft en die ons de Geest tot onderpand gegeven heeft. Daarom zijn wij te allen tijde vol goede moed, ook al weten wij, dat wij, zolang wij **in het lichaam ons verblijf hebben**, ver van de Here in den vreemde zijn – want wij wandelen in geloof, niet in aanschouwen – maar wij zijn vol goede moed en wij begeren te meer ons verblijf in het lichaam te verlaten en bij de Here onze intrek te nemen.

Pred. 12:7 “en het stof (lichaam) wederkeert tot de aarde, zoals het geweest is, **en de geest wederkeert tot God**, die hem geschonken heeft”.

2. De geestelijke dood.

Een mens is **geestelijk dood** wanneer deze gescheiden van de Here God leeft. Ogenschijnlijk kan een mens een vol en gelukkig leven hebben maar een mens zonder een persoonlijke relatie met de Schepper heeft “*leeg leven*” en probeert dit te vullen met aardse genoegens en/of een religie welke men naar geloven in kan vullen. Elk mens wordt “*geestelijk dood*” geboren vanwege de zondeval, elk mens is vanaf de geboorte van God gescheiden en zal zich tijdens het aardse leven tot Hem moeten bekeren om daar verandering in te brengen.

Gen. 2:17 “maar van de boom der kennis van goed en kwaad, daarvan zult gij niet eten, want ten dage, dat gij daarvan eet, zult gij voorzeker sterven. (*Sterfelijk worden en geestelijk dood zijn, persoonlijke relatie met God verbroken*) ”

Ezech. 18:4 “Zie, **alle zielen zijn van Mij**, zowel de ziel van de vader als die van de zoon zijn van Mij; de ziel die zondigt, die zal sterven.

Efeze 2:1 “Ook u, **hoewel gij dood waart** door uw overtredingen en zonden”. (*dit betekent: vóór de bekering geestelijk dood*)

Efeze 2:5 “ons, **hoewel wij dood waren** door de overtredingen mede levend gemaakt met Christus”.

Efeze 4:18 “verduisterd in hun verstand, vervreemd van het leven Gods om de onwetendheid, die in hen heerst, om de verharding van hun hart”.

3. De tweede dood, voor eeuwig gescheiden van God.

Openb. 21:8 “Maar de lafhartigen, de ongelovigen, de verfoeilijken, de moordenaars, de hoereerders, de tovenaars, de afgodendienaars en alle leugenaars – hun deel is in de poel, die brandt van vuur en zwavel: **dit is de tweede dood**”.

Luk. 16:22-23 “Het geschiedde, dat de arme stierf en door de engelen gedragen werd in Abrahams schoot. Ook de rijke stierf en hij werd begraven. En toen hij **in het dodenrijk** zijn ogen opsloeg onder de pijnigingen, zag hij Abraham van verre en Lazarus in zijn schoot’.

Luk. 16:26 “En bij dit alles, er is tussen ons en u een **onoverkomelijke kloof**, opdat zij, die vanhier tot u zouden willen gaan, dit niet zouden kunnen, en zij vandaar niet aan onze kant zouden kunnen komen”.

II. De oorsprong en geschiedenis van de dood.

Rom. 5:12 “Daarom, gelijk **door één mens de zonde de wereld is binnengekomen** en door de zonde de dood, zo is ook de dood tot alle mensen doorgegaan, omdat allen gezondigd hebben”.

Gen. 3:17-19 “En tot de mens zeide Hij: Omdat gij naar uw vrouw hebt geluisterd en **van de boom gegeten**, waarvan Ik u geboden had: Gij zult daarvan niet eten, **is de aardbodem om uwentwil vervloekt**; al zwoegende zult gij daarvan eten zolang gij leeft, en doornen en distelen zal hij u voortbrengen, en gij zult het gewas des velds eten; in het zweet uws aanschijns zult gij brood eten, **totdat gij tot de aardbodem wederkeert, omdat gij daaruit genomen zijt**; want stof zijt gij en tot stof zult gij wederkeren”.

Rom. 5:14 “Toch heeft **de dood als koning geheerst** van Adam tot Mozes, **ook over hen, die niet gezondigd hadden op een gelijke wijze als Adam overtrad**, die een beeld is van de komende”.

De dood is door Christus overwonnen op het kruishout van Golgotha, door Hem te aanvaarden als Verlosser en Zaligmaker **gaat de mens over** van de (*eeuwige*) dood **in het eeuwige leven met Hem**.

Joh. 11:25-26 “Jezus zeide tot haar: Ik ben de opstanding en het leven; wie in Mij gelooft, **zal leven**, **ook al is hij gestorven**, en een ieder, die leeft en in Mij gelooft, zal in eeuwigheid niet sterven; gelooft gij dat?”

Openb. 1:18 “en de levende, en Ik ben dood geweest, en zie, Ik ben levend tot in alle eeuwigheden, en Ik heb de sleutels van de dood en het dodenrijk”.

1 Kor. 15:25-26 “Want Hij moet als koning heersen, totdat Hij al zijn vijanden onder zijn voeten gelegd heeft. De laatste vijand, die onttroond wordt, is de dood”.

III. De dood van de christen.

Het leven van een Christen behoort niet in de aarde, de wereld, geworteld te zijn. Wij moeten, mogen, hier zijn en met onze oude mens zijn wij verbonden met de aarde. Op het moment dat een mens tot bekering is gekomen zullen ook de banden met de wereld losser, ja geheel los, moeten worden. Maar het komt vaak voor dat gelovigen als het ware geankerd zijn in de aarde en hun geloofbeleving op een laag pitje zetten vanwege de vele wereldse genoegens. Soms is het sterven van hen die zich Christen noemen een drama, ze kunnen de wereld niet loslaten, de “*bekering*” van dat moment was dan misschien wel oprecht bedoeld maar de Mammon heeft hen in de macht gehouden of gekregen:

Matth. 26:24 “Niemand kan twee heren dienen, want hij zal òf de ene haten en de andere liefhebben, òf zich aan de ene hechten en de andere minachten; **gij kunt niet God dienen èn Mammon.**

Heel anders verging het de apostel Paulus, hij haakte er naar de Here te ontmoeten, hij was kennelijk volkomen los van de wereld:

2 Kor. 5:1-8 “Want wij weten, dat, indien de aardse tent (*ons lichaam*), waarin wij wonen, wordt afgebroken, wij een gebouw van God hebben, in de hemelen, niet met handen gemaakt, een eeuwig huis. Want hierom zuchten wij: wij haken ernaar met onze woonstede uit de hemel overkleed te worden, als wij maar bekleed, en niet naakt, zullen bevonden worden. Want wij, die nog in een tent wonen, zuchten bezwaard, omdat wij niet ontkleed, doch overkleed willen worden, opdat het sterfelijke door het leven worde verslonden. **God is het, die ons juist dáártoe bereid** heeft en die ons de Geest tot onderpand gegeven heeft. Daarom zijn wij te allen tijde vol goede moed, ook al weten wij, dat wij, zolang wij in het lichaam ons verblijf hebben, ver van de Here in den vreemde zijn – want wij wandelen in geloof, niet in aanschouwen – maar wij zijn vol goede moed en **wij begeren te meer ons verblijf in het lichaam te verlaten en bij de Here onze intrek te nemen.**

IV. Het bewustzijn stopt niet bij de lichamelijke dood.

De gedachte dat wanneer een mens sterft het bewustzijn óók zou sterven is onjuist, het bewustzijn blijft eeuwig voorleven. Vaak denken ongelovigen dat met de dood alles over is, dat “*het leven*” voorbij is. Deze mensen spreken zichzelf regelmatig tegen want hoe vaak komt het niet voor dat een z.g. “*helderziende*” (de bijbel noemt zo iemand een waarzegger) wordt bezocht om toch maar iets van de geliefde overledene te weten te komen. Het is de mens “*ingebakken*” dat er na dit aardse leven nog een eeuwigheid volgt en de bijbel wijst ons óók op een leven na dit aardse leven:

Jes. 14: 9-17 “Het dodenrijk beneden is over u in beroering om u bij uw komst te ontmoeten..... Wie u zien, beschouwen u, letten op u: Is dit de man, die de aarde deed sidderen, die koninkrijken deed beven”.

Marc. 9:43-48 “**Het is beter, dat gij verminkt ten leven ingaat**, dan dat gij met uw twee handen ter helle vaart, in het onuitblusbare vuur, [waar hun worm niet sterft en het vuur niet wordt uitgeblust.].... Het is beter, dat gij met één oog het Koninkrijk Gods binnengaat, dan dat gij met twee ogen in de hel geworpen wordt, **waar hun worm niet sterft en het vuur niet wordt uitgeblust.**”

Luk. 16:19-28 “Doch hij zeide: Dan vraag ik u, vader, dat gij hem naar het huis van mijn vader zendt, want ik heb vijf broeders. Laat hij hen dan ernstig waarschuwen, dat ook zij niet in deze plaats der pijniging komen”.

Joh. 11:26 “en een ieder, die leeft en in Mij gelooft, **zal in eeuwigheid niet sterven;** gelooft gij dat?”

Luk. 23:43 “En Hij zeide tot hem: Voorwaar, Ik zeg u, **heden zult gij met Mij in het paradijs zijn**”.

Duidelijker kan de Bijbel niet zijn, de Heer Jezus wist dat Zijn, én dat van de misdadiger, sterven aanstaande was, óók wist de Here waar Hij heen ging na Zijn dood. Het bewustzijn stopt niet bij het sterven zoals wij hebben gezien in de voorgaande Schriftplaatsen, het is een kwestie van “*óf-óf*”. Óf, een mens is behouden, óf, een mens leeft voor eeuwig “*in afgrijzen waar de worm niet sterft*”.